

finde, at der er Grund til at blive staaende ved den tidligere Bevilling 40,000 Kr. tilligemed dette særlige Tillæg, indtil man kommer noget mere paa det rene med, hvilken Betydning Bevillingen i og for sig har, og om der er tilstrækkelig Grund til at forhøje den. — Under Nr. 11 have vi foreslaaet at forøge Bevillingen paa 1,000 Kr., Tilskud til Driften af Garverforeningens Faglaboratorium i Kjøbenhavn, med 1,000 Kr. I det andet Ting har man vægret sig ved at gaa ind paa denne Bevilling, navnlig under Paaberaabelse af, at Garverforeningen selv ikke støtter dette Foretagende jaaledes, at der skulde være Grund for Staten til at give en yderligere Støtte end de 1,000 Kr., som hidtil ere ydede. Flertallet kan ikke erkende Rigtigheden deraf. Meningen med den ny Bevilling paa 1,000 Kr. er fra Garverforeningens Side den, at man til dette Faglaboratorium har villet knytte et Forsøgsgarveri. Det er vist et ganske hensigtsmæssigt Skridt, og Garverforeningen har i en Skrivelse, som er meddelte Folketinget, og som findes aftrykt som Bilag Nr. 30 til Endringsforslagslisten til 3dje Behandling af Finansloven, gjort Rede for, hvorledes Foreningens Forhold er saa vel til Faglaboratoriet som til dette Forsøgsgarveri, som man tænker paa at anlægge. Der sluttes jaaledes, at Foreningen har hidtil i Forhold til sine Eigner søgt at støtte Faglaboratoriet; men naar der nu er Tale om at oprette et virkeligt Forsøgsgarveri, har man ikke Raad til fra Foreningens Side at yde pekuniær Støtte. Derimod har man sikret sig fra nogle af de herværende Garverier, at de ville vise al fornøden praktisk Støtte, ellers vilde man heller ikke kunne komme igennem med en Bevilling paa 1,000 Kr. Vi finde derfor, at der er al Grund til at imødekomme Garverforeningen paa dette Punkt, og jeg skal anbefale, at man stemmer for vort Endringsforslag under Nr. 11.

Jeg kommer dernæst til Forslagene Nr. 12 og 13, som ere af temmelig ensartet Bestaaffenhed. Paa § 19 IV, K og L, har man i det andet Ting tilføjet Anmærkninger om, at Overskuddet af de paa hvert Aars Finanslov opførte Udgifter til Alderdomsforsørgelse og Tilskud til de anerkendte Sygefaser, som ere bestemte ved Lovene af 9de April 1891 og 12te April 1892, skal stilles til Raadighed for det følgende Finansaar i Forhold til Reglerne i de nævnte Love. Det kan Flertallet ikke tilraade det høje Ting at gaa ind paa. Forholdet er i Virkeligheden jo det, at man herved forandrer de Regler, som ere givne i de nævnte Love

om Statstilskud, og det bør ikke ske ensidig paa Finansloven. Hvad f. Eks. Anmærkningen om Alderdomsforsørgelsen angaar, ser jeg ikke rettere, end at naar der i 1891—92 var opført paa Finansloven 750,000 Kr. og deraf ifølge Statsregnskabet kun er brugt 94,730 Kr., og man saa forlanger, at det, som ikke er brugt, skal stilles til Raadighed for det følgende Aar, saa er Forholdet i Virkeligheden det, at i Stedet for 1 Mill. Kr., bliver det saadant noget som 1,650,000 Kr., som bevilges, men det stemmer ikke med Lovens om Alderdomsforsørgelse, der kun stiller 1 Mill. til Disposition. Jeg ser heller ikke, at man i det hele er tjent med at bruge den Fremgangsmaade at ændre saadanne Lovbestemmelser gennem Posteringer paa Finansloven; thi kan man jaaledes forhøje det aarlige Tilskud, kan man jo ogsaa f. Eks., hvis Olfatten ikke skulde indbringe det Beløb, man har ventet, gaa hen og sige: Saa maa vi paa Finansloven nedsætte denne Bevilling, og det er der dog sikkert ingen, som vil gaa ind paa. Saaledes tror jeg at turde sige, at man her stadig har holdt paa, at man ikke skal ændre de almindelige Love gennem Anmærkninger og Posteringer paa Finansloven. Hvad der gælder med Henhyn til Alderdomsforsørgelsesloven, gælder ogsaa med Henhyn til Sygefasseloven. Flertallet maa derfor meget bestemt tilraade Tinget at udstemme de to Anmærkninger, hvorom der her er Tale.

Jeg nævner dernæst en Bevilling paa § 27 om Laan til Anlæg af en Havn ved Juelsminde, rentefrit i 20 Aar. Flertallet foreslaar at udstemme denne Bevilling. I det andet Ting blev Bevillingen vedtagen efter Forslag af et Flertal i Udvalget, men der var et Mindretal paa 3 Medlemmer, som fraraadede det. Sagen er den, at Forslaget er kommet meget sent frem i det andet Ting. Der manglede den fornødne Oplysning, den fornødne Besledning fra Ministerens Side, og Sagen er jo den, at der derovre med Henhyn til dette Havneanlæg staar Interesser mod Interesser, saa man bør ikke gaa hen og give denne Bevilling, uden at Forholdene ere nøjagtigere oplyste og undersøgte, end det hidtil har været Tilfældet. Vi maa derfor tilraade, at man i ethvert Tilfælde, jaaledes som Sagen nu foreligger oplyst, udstemmer Beløbet til denne Havn.

Breinholdt: Naar jeg har tilladt mig, naaget jeg er Medlem af Udvalget, at stille et selvstændigt uden for Betænkningen liggende Forslag, skylder jeg at forklare, at dette er